

Megalakult a kereskedelmi kamara szegedi csoportja

Három megye területén

Gazdaságok Békés—Csongrád megyei területi fősztályának vezetője.

A választás után Polák Zoltán, a bizottság elnöke megköszönte a bizalmat, majd az új szervezet működésével kapcsolatos javaslatokat tett. Az ülés Kallós Ödönnek, a Magyar Kereskedelmi Kamara elnökének zárszavával ért véget.

Tegnap a városi tanács dísztermében tartotta alakuló ülését a Magyar Kereskedelmi Kamara első, dél-magyarországi összekötő bizottsága. Hatásköre — mint lapunk tegnapi számában jelentettük — Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye területére terjed ki. Szabó Sándornak, a Csongrád megyei pártbizottság osztályvezetőjének megnyitó szavai után Kallós Ödön, a Magyar Kereskedelmi Kamara elnöke változta a kamara múltját és méltatta ezt az új kezdeményezést, melyet a tagváltások külkereskedelmi érdekképviseletének szándéka hívott életre. A napirend ismertetése és elfogadása után Fülöp Sándor, a kamara főtájtára beszélt az összekötő bizottság működési rendjéről, szerveiről, a tagság formáiról, az egyes szekciókról és a nemzetközi irodákról.

A főtájtár javasolta az elnökség megválasztását. Papdi Józsefet, a Csongrád megyei pártbizottság munkatársát bízták meg a titkári teendőket ellátásával. A dél-magyarországi összekötő bizottság elnökévé Polák Zoltánt, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat igazgatóját választották. Társelnök Sarok Antal, a Bács-Kiskun megyei Gabonafeldolgozó és Felvásárló Vállalat igazgatója és dr. Szép Ferenc, a BOV orosházi gyáregységének igazgatója, Elnökségi tagok: Arvai Jenő, a HÓDIKÓT igazgatója, Csiki József, az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt békéscsabai gyáranak, Fótos József, a METRIPOND Mérleggyár, Horváth János, a kecskeméti Fémmunkás Vállalat, Marton Pál, a Magyar Hűtőipari Vállalat békéscsabai gyáranak, Sohajda József, a Volán Autóközlekedési Tröszt kecskeméti IX. számú üzemegységének igazgatója és Zsibók András, az Állami

Sontogyi Károlyné felvétele

Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye képviselőinek egy csoportja a kamara dél-magyarországi összekötő bizottságának alakuló ülésén

Munkavédelmi ankét az egyetemen

Munkavédelmi ankétot tartottak tegnap, kedden a József Attila Tudományegyetem állami biztonsági megbízottai, oktatói és más dolgozói az egyetem aulájában. Az eddigi minisztériumi kezdeményezések után most első ízben rendezett egyetem önállóan továbbképzést erről a témáról.

Balog Istvánnak, a József Attila Tudományegyetem gazdasági főigazgatójának megnyitóját követően dr. Juhász Károly, a Pedagógusok Szakszervezete KV munkavédelmi főfelügyelője a felsőoktatási intézmények munkavédelmi helyzetéről; dr. Lugosi Andor, a Művelődésügyi

Minisztérium bér- és munkaügyi osztályának munkatársa a munkavédelemre vonatkozó szabályokról; dr. Ferencz Győző, a Művelődésügyi Minisztérium bér- és munkaügyi osztályának helyettes vezetője a munkavédelmi, azaz a felsőoktatási intézmények kárfelelősségéről; dr. Schneider Gyula, a József Attila Tudományegyetem főmunkatársa, a szakszervezeti bizottság munkavédelmi felügyelője a negyedéves munkavédelmi szemlék és az üzemi balesetek tapasztalatairól tartott előadást.

Az ankét betöltötte szerepét.

18 évesek a pártnban

Egyik leginkább vitatott témák közé tartozik a pártszervezetekben a tagfelvételi korhatár leszállítása 21. évről 18. életévre. Megyénkben több pártalapszervezet taggyűlése a javaslat ellen szavazott. Ezekben a helyeken nem értettek az- zal egyet, hogy a jövőben a párttagságra alkalmas, 19. évükben járó fiatalok is kérhetik felvételüket pártunkba. E témáról sokan elmondták véleményüket — hadd tegyünk ezt mi is lapunk hasábjain.

Kezdjük mindenekelőtt a korhatár történetével. Pártunkban nem ez lesz az első eset (ha a X. kongresszus elfogadja a javaslatot), hogy 19. évtől veszünk fel a pártba arra méltó és alkalmas embereket. Sőt. Ha végignézzük az 1945-től kiadott tagkönyvekben levő Szervezeti Szabályzatot, akkor az alábbiakat találjuk: 1945 és 1947 között a tagfelvétel nem volt korhatárhoz kötve. Ez a követelmény a Szervezeti Szabályzatban sem került megfogalmazásra. 1947 végén azt olvashatjuk a párt alkotmányában, hogy „Párttag csak az lehet, aki 16-ik életévét betöltötte” (!). A pártok közötti verseny a taglétszám növeléséért azt követelte, hogy 16 életévre leszállítsák a tagfelvétel korhatárát. Ez akkor kétségtelenül egy kényszerhelyzet volt. Azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a kommunista pártnak nagy politikai befolyása volt a MADISZ-ban, a SZIT-ben, de az EPOSZ-ban is. Ezekben az években a pártnak külön ifjúsági szervezete is volt, ahonnan százával és ezrével léptek be a pártba.

1952 és 1956 között az MDP Szervezeti Szabályzatában újra és újra az olvasható, hogy „a párt tagja csak az lehet, aki 18. életévét betöltötte.”

Az 1957-ben elfogadott pártalkotmányban azt találjuk: „A Magyar Szocialista Munkáspárt tagja lehet az, aki 21. életévét betöltötte.” Tehát 1945-től 1957-ig 16, illetve a 18. életévét betöltötte volt — több más politikai feltétel mellett — a tagfelvétel korhatára, és csak 1957-től a 21. életévét. Ebből az következik, hogy a párt Szervezeti Szabályzata mindig egy adott társadalmi, főleg politikai viszonyokból indult ki, annak függvényében módosult, formálódott.

1957-ben egy levert ellenforradalom után voltunk, s így egészen természetes, hogy a párt az életkort tekintve is megszigorította a tagfelvétel követelményét. Ez az intézkedés akkor egy szükséges önvédelemből, politikai óvatosságból született — és helyesen.

Azóta viszont közel másfél évtized telt el, amely során gyökeresen megváltoztak, előrehaladtak hazánk gazdasági, társadalmi és politikai viszonyai. Lerakva a szocializmus alapjait, annak teljes felépítésén munkálkodunk. Politikánk kiállta a próbát. Pártunk egész népünk elismert vezető ereje, és magabiztosan készül X. kongresszusára.

Mérlegelve pártunk 1957. utáni fejlődését, a párttagság összetételének alakulását — ismét felül kell vizsgálni a párt alaptörvényét, benne a tagfelvétel összes követelményeit, így a korhatárt is. Ezt az értékelést a Központi Bizottság elvégezte és azt javasolja — több más lényeges módosítással együtt —, hogy a tagfelvétel korhatára ismét (!) a 18. életév legyen. A javaslat gondos és felelősségteljes mérlegelésen nyugszik, éppen ezért helyesítható. Magunk is ezt tesszük megyénk párttagságának túlnyomó többségével együtt.

Milyen tények bizonyítják a Központi Bizottság javaslatának helyességét? Voltaképpen nem kell más tennünk, mint összegezni és idézni a taggyűléseken elhangzó egyetértő véleményeket. Pártunk olyan élő és eleven szervezet, amely maga is alá van vetve társadalmunk fejlődéstörvényeinek, azoktól nem szakadhat el, figyelembe kell, hogy vegye követelményeit. Ha nem ezt tenné, akkor az 1957-es 21. éves korhatár, amely akkor politikai megfontolás miatt került elhatározásra — az ifjúság legjobbjaitól való elzárkózáshoz vezetne. S ezt a mi pártunk nem engedheti meg. Hazánkban a törvényes nagykorúság a 18. életév betöltésével kezdődik. Ettől kezdve katonakötelesek a fiatalok, amikor is kézbe kapva a legmodernebb hadieszközöket, a haza védelmét bízzuk rájuk. Furcsa logika, hogy a 18. éven felüli fiatalokra rábizzuk szocialista hazánk védelmét, de soraikból a legjobbakat alkalmatlannak tartjuk a párttagságra. Azután: ha csak 21. éven felülieket veszünk fel a pártba, akkor a 18. évtől kezdődő sorkatonaságunk tagjai között nem tudjuk a pártszervezeteket létrehozni. Elképzelhető-e a magyar néphadsereg sorállománya pártszervezet nélkül sokáig? Úgy véljük, a válasz nem lehet kétséges. De hasonló sorsra ítélnék egyetemeink és főiskoláink első három-négy évfolyamát is, ahol pedig kommunista szakembereket akarunk felnevelni, nagyobb következetességgel, mint eddig. Vagy végezzük ezt a munkát is pártszervezetek nélkül? Ezt ma már semmi sem indokolja. Egyetemi, főiskolai hallgatóink közel fele (45 százaléka) munkás-paraszti szülői tehetős gyermekei közül kerül ki. Tőlük feltesszük pártunkat?

„A Magyar Szocialista Munkáspárt tagja lehet az, aki 18. életévét betöltötte” (A X. kongresszus Szervezeti Szabályzattervezetéből).

Joggal lehet hivatkozni arra is, hogy az 1945 és 1956 között pártba került 16–18 éves fiatalok nagy többsége helytállt az elmúlt évtizedekben, és ma ők alkotják — idősebb elvtársainkkal együtt — a párt, állami, gazdasági élet irányítóinak derékhadát. Nézzük végig közéletünket és mindenütt őket látjuk. Ez az élet rendje.

Pártunk kapuit szélesebbre kell tárni a fiatalok legjobbjai előtt azért is, mert a 21. életév tagfelvételi korhatár bevezetése óta fokozatosan előregedő párttagságunk. Megyénkben a párttagság átlagéletkora 44,5 év, a négy évvel ezelőtti 43 év helyett. A párttagság 15 százaléka 60 éven felüli elvtársakból áll. Jobban kell tehát erősíteni pártunkban a nemzedékek egységét és a nemzedékváltás zökkenőmentes folyamatát. A zászlóvivők új, felkészült seregének felnevelését az idősebb kommunista nemzedéknek kell vállalnia. De ezt követeli pártunk ifjúságpolitikája is. Az nem lehetséges, hogy tavasszal helyeseljük pártunk ifjúságpolitikájának tartalmát, ősszel meg ellenezzük a párttagságra alkalmas fiatalok felvételét.

Azt sem szabad elfelejteni — mondták sokan és helyesen —, hogy a mai 19 éves fiatalok már teljesen a mi szocialista rendszerünk neveltjei. A mi iskoláinkban, úttörő- és KISZ-szervezetekben nőttek fel. Miért ne vállalnánk saját nevelésünk legjobbjait közbéni? Miért vagyunk velük szemben ilyen nagy fenn-tartással?

Igazuk van azoknak, akik arról szólnak, hogy amióta „csak felnőtteket” a 21. éven felülieket vesszük fel a pártba — elszórtak pártszervezeteink a fiatalok nevelésétől. Pedig valamikor milyen nagy szeretettel és gondoskodással foglalkoztak velünk a pártszervezetekben az idősebb elvtársaink. Ezt kell visszaállítani — mielőbb. Úgy kell foglalkoznunk az ifjú párttagokkal, mint tették azt velünk — sajnos már régen — az akkori, tapasztalt forradalmárok.

Akik a fiatalok legjobbjainak felvételét ellenzik, talán nem tudják, hogy a 21. éves korhatár óta nagyon lecsökkent a KISZ-ben a párttagok aránya, ma alig éri el a KISZ-tagság 3,5 százalékát. Ez sem tartható állapot. A 18. éves korhatár visszaállításával növelni lehet a KISZ-ben a fiatal párttagok arányát, amely hasznos mind a pártnak, mind pedig a KISZ kommunista jellege erősítésének. Ha több fiatal párttag dolgozik a KISZ-ben, tovább javulhat a KISZ-szervezetek párttagajánló funkciója is.

A tagfelvételi korhatár leszállításának ellenzői azzal érvelnek, a 18 éves fiataloknak még nincs élet- és mozgalmi tapasztalatuk. Következésként: gyengül velük a párt. Ebben persze sok igazság van, főleg akkor, ha rosszul csináljuk, és az is érthető, hogy aggodó elvtársainkat a párt feltétele vezet. Erveik azonban könnyen cáfolhatók. Mindenekelőtt azzal, hogy nem minden ifjút, hanem csak az alkalmas, a legjobb, az erre méltó fiatalokat vegyük fel a pártba, és eszmélet-politikai nevelésükre fordítsunk nagyobb figyelmet. Az élet- és mozgalmi tapasztalat megszerzését néhány év magával hozza. És ha netán közülük néhányan nem felelnének meg a pártélet követelményeinek — amely az idősebbekkel is előfordulhat —, akkor még mindig rendelkezésünkre áll a törlés és a kizárás eszköze. A pártot nem elég csak féltani — erősíteni is kell. Többek között fiatalokkal is.

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt sem, hogy a Szervezeti Szabályzat módosítási javaslata a korhatár leszállításában nagyon jól végiggondolt következetességen alapszik. Hadd bizonyítsuk ezt is. A Szervezeti Szabályzat azt ajánlja, hogy „A pártszervezet titkáranak vagy pártszerv tagjának hároméves párttagság után választható meg...” (Szervezeti Szabályzat, I. fejezet 3. pont c) bekezdés.) Tehát felelős párttagságot legjobban esetben is csak hároméves pártmunka után, 22 éves kortól lehet viselni, de az újonnan felvett párttagoknak nem. Előbb dolgozzanak, tanuljanak éveken át és csak ezután választhatók párttagságukba. Továbbá: „A jelentkezőnek... két olyan párttag írásbeli ajánlását kell csatolnia, akik legalább három éve tagjai a pártnak és közös tevékenység alapján ismerik.” (Szervezeti Szabályzat, II. fejezet 4. pont.) Mindezekből látható, hogy a fiatal párttagok nem ajánlhatják egymást a pártba. A párt alapokmányában foglalt megszigorítási ajánlások minden kétséget kizáróan olyan biztosítékok, amelyek a párt taglétszáma egészséges fejlődésének, s egyben párttagságunk fiatalításának is feltételei.

Nincs tehát okunk tartani — félni még kevésbé — attól, ha bátrabban veszünk fel pártunkba olyan 19 éves fiatalokat, akik majd átveszik tőlünk pártunk, népünk ügyének folytatását. Így foglalt állást ebben a kérdésben a megyei párttervezetletünk, bízunk abban, hogy a X. pártkongresszus is elfogadja.

Dr. ÁGOSTON JÓZSEF

A IV. ötéves terv számaiból

